

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน, อย่าได้นำกฎมาไว้ในมือของลูกเอง หากใครทำผิดให้รายงานต่อพ่อ และพ่อจะเตือนดวงวิญญาณนั้น
- คำถาม:** พ่อมีสัญญาอะไร?
- คำตอบ:** : พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีสัญญาที่จะจัดซื้อบกพร่องของลูกๆ เมื่อพ่อได้ยินถึงความอ่อนแอของลูกๆ ท่านจะอธิบายกับพวกเขาด้วยความรักเพื่อช่วยพวกเขาจัดสิ่งเหล่านั้น หากลูกๆ เห็นความอ่อนแอของใคร อย่าได้นำกฎมาไว้ในมือของลูก นั่นเป็นความผิดที่จะนำกฎมาไว้ในมือของลูก

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ลูกมาหาพ่อเพื่อจะได้รับความสดชื่น เพราะลูกๆ รู้ว่า ลูกต้องประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองของโลกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามลูกก็ลืม มาทำให้ลูกลืม หากเธอไม่ทำให้ลูกลืม ลูกก็จะมีความสุขอย่างมาก พ่ออธิบายว่า: ลูก เฝ้าแต่มองดูเข็มกลัดของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดูที่รูปภาพครึ่งแล้วครึ่งเล่าเช่นกัน ในขณะที่กำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมาในการจดจำระลึกถึงพ่อ เฝ้าแต่มองดูที่เข็มกลัดของลูกแล้วลูกจะเข้าใจว่านี่คือสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็น ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน นี่คือเวลาที่ได้รับความรู้ พ่อพูดว่า: ลูกที่สุดแสนหวาน! ทั้งวันและคืนท่านเฝ้าแต่พูดว่า: ลูกที่สุดแสนหวาน! ลูกไม่ได้พูดว่า: บาบาสที่สุดแสนหวาน อันที่จริงแล้วลูกควรพูดเช่นนี้กับทั้งสองท่าน ทั้งสองท่านนั้นอ่อนหวานใช่ไหม? บัพดาตาที่ไม่มีขีดจำกัด! ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างก็เพียงแค่พูดกับบาบาวว่า: บาบาส์แสนหวาน บาบาส์รัก! ลูกบางคนแม้กระทั่งพูดสิ่งต่างๆ กับบัพดาด้วยความโกรธ เมื่อลูกพูดเช่นนั้นกับดาด้า ลูกก็พูดเช่นนั้นกับพ่อด้วย นั่นเป็นสิ่งเดียวกัน บางครั้งพวกเขาก็ขุ่นมัวไม่พอใจกับครูของพวกเขาและบางครั้งก็ไม่พอใจกันเอง ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหนึ่งที่นี่และสอนลูกๆ มีลูกมากมายในทุกหมู่บ้าน ท่านยังคงเขียนถึงทุกคนอยู่เรื่อยๆ: พ่อได้รับรายงานเกี่ยวกับลูกว่าลูกมีความโกรธมากมายเพียงใด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเรียกสิ่งนี้ว่าสำนึกที่เป็นร่าง พ่อบอกทุกคนว่า: ลูก จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกทั้งหมดยังคงขึ้นๆลงๆอยู่เรื่อยๆ ในสิ่งนี้มายารบรากับผู้ที่เธอรับรู้ว่าเขาทรงพลังและเข้มแข็ง หนุมานลูกแสดงไว้ว่าเป็นมหาวีระ(นักรบผู้กล้าหาญ) พวกเขาพยายามที่จะทำให้เขาสั่นคลอน ในเวลานี้ที่เธอทดสอบทุกคน ทุกคนมีชัยชนะและพ่ายแพ้ด้วยมายา ในสงครามนี้มีการจดจำระลึกถึงและการหลงลืม ลูกแต่ละคนประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดีตามที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงใด หรือลูกทำความเพียรพยายามที่จะจดจำระลึกถึงพ่อตลอดเวลาเพียงใด พ่อมาเพื่อสอนลูกๆ และท่านยังคงสอนลูกต่อไป ลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่องต่อไป ด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ไม่มีเรื่องของการขุ่นมัวไม่พอใจกับใครในสิ่งนี้ การขุ่นมัวไม่พอใจหมายถึงการมีความโกรธ หากใครบางคนทำผิด ให้รายงานต่อบาบาส ลูกไม่ควรรับสิ่งนั้นไว้กับตนเองเพื่อที่จะบอกใคร นั่นก็เหมือนกับการนำกฎมาไว้ในมือของลูกเอง รัฐบาลไม่อนุญาตให้ใครนำกฎหมายมาไว้ในมือของเขาเอง หากมีใครชกบุคคลอื่น เขาไม่ได้ชกตอบโต้ เขาจะมีการแฉความแฉและการฟ้องร้องคดี ที่นี้เช่นกันลูกๆ ไม่ควรตอบโต้กับใคร เพียงแค่บอกบาบาส บาบาสผู้เดียวเท่านั้นที่จะเตือนทุกคน บาบาสจะแสดงวิธีการที่อ่อนหวานมากแก่ลูก ท่านจะให้คำสอนแก่ลูกด้วยความหวานชื่นมาก โดยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ลดสถานภาพของลูกลง เหตุใดลูกถึงสร้างความสูญเสียให้กับตนเอง? มากเท่าที่จะเป็นไปได้จงเฝ้าแต่จดจำบาบาสด้วยความรักอย่างมาก จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยความรักอย่างมาก ผู้ที่ให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก ลูกเพียงแต่ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่าได้ประณามผู้ใด! เทพประณามใครไหม? ลูกบางคนไม่สามารถหยุดประณามผู้อื่นได้ บอกพ่อและท่านจะอธิบายแก่พวกเขาด้วยความรักอย่างมาก มิฉะนั้นจะเสียเวลา แทนที่จะประณามผู้อื่น เป็นการดีกว่าที่ลูกจะจดจำระลึกถึงพ่อเพื่อที่ลูกจะได้รับประโยชน์มากมาย ไม่ใช่เรื่องดีที่จะโต้แย้งกับใคร ในหัวใจของลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองโลกใหม่ ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมากภายในตัวลูกเอง! สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงและคุณธรรมที่สูงส่ง ถึงอย่างไรลูกๆ ก็จดจำวางจรรยอยู่แล้ว ลูกสามารถจดจำสิ่งนั้นได้อย่างง่ายดาย มีวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกรู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลาง ตอนจบและระยะเวลาของวงจร ลูกต้องให้คำแนะนำกับทุกคนด้วยความรักอย่างมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่เรา การทำลายล้างแค่อยู่ข้างหน้า เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันเมื่อโลกใหม่ถูกสร้างขึ้นและโลกเก่าถูกทำลาย พ่อเฝ้าแต่เตือนลูกๆ โดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะได้รับความสุขและความทุกข์ความเจ็บปวดทั้งหมดของร่างกายจะถูกขจัดออกไป มันจะถูกขจัดออกไปเป็นเวลาค้างว่าง จพก่อดังดินแดนแห่งความสุข หลังจากนั้นมายาราว์นก็ก่อตั้งดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกๆ เข้าใจตามลำดับกันไปขึ้นอยู่ด้วยความ

เพียรพยายามของลูก พ่อมีความรักลูกๆอย่างมาก พ่อรักลูกตั้งแต่แรกเริ่ม พ่อเข้าใจว่าลูกๆกลับมาเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ดังนั้นท่านจึงมาเพื่อให้ลูกสวยงาม พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ลูกๆ ได้รับความรู้ที่ละเอียดที่ละน้อยแล้วมายาก็ทำให้ลูกลืม เธอไม่ปล่อยให้ลูกอยู่อย่างมีความสุข วันแล้ววันเล่าให้ปรอทแห่งความสุขของลูกขึ้นสูงตลอดเวลาในยุคทองปรอทของลูกสูงมาก เวลานั้นลูกต้องทำให้ปรอทนั้นขึ้นสูงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง นั่นจะค่อยๆสูงขึ้นไปที่ละน้อย ในขณะที่ประสบกับชัยชนะและความพ่ายแพ้ ลูกๆ จะได้รับสถานภาพของลูกเหมือนที่ลูกได้รับในวงจรก่อนหน้านั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อย่างไรก็ตามจะใช้เวลาเดียวกันอย่างที่ทำในทุกวงจร เพียงผู้ที่สอบผ่านในวงจรก่อนหน้านั้นเท่านั้นที่จะสอบผ่านอีกครั้ง บัพดาเดาเฝ้าแต่สังเกตสภาพของลูกๆ ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและยังคงอธิบายให้กับลูกต่อไป ลูกผู้ที่ไปยังศูนย์อื่นๆ ก็ไม่ได้รับความสดชื่นมากนัก หลังจากไปที่ศูนย์ พวกเขาก็กลับเข้าไปสู่วรรยากาศภายนอก และด้วยเหตุนี้เอง เพื่อที่จะกลับมาสดชื่น ลูกจึงมาที่นี่ พ่อยังคงเขียนว่า: ให้ความรักและการจดจำระลึกถึงของพ่อแก่ทุกคนในครอบครัวด้วย พ่อเหล่านั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวที่นั่นคือพ่อที่ไม่มีความขีดจำกัด ทั้งบัพและดาเดามีความรักอย่างมาก เพราะท่านทำงานรับใช้ที่น่ายกมากในทุกวงจรและท่านทำด้วยความรักอย่างมาก ท่านมีความรู้สึกเมตตาอย่างมากมายอยู่ภายใน เมื่อลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนและไม่ทำตามศรัทธาและพฤติกรรมของลูกไม่ดี บาบาก็รู้สึกเมตตา: ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำเท่านั้น แล้วพ่อจะทำอะไรได้? มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างการอาศัยอยู่ที่นั่นกับการอาศัยอยู่ที่นี้ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะสามารถอยู่ที่นี้ได้ จำนวนของลูกๆยังคงเติบโตขึ้นเรื่อยๆ การจัดการนั้นยังคงดำเนินต่อไปเช่นกัน บาบาก็อธิบายแก่ลูกเช่นกันว่า อาบุดคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อพูดว่า: พ่อมาที่นี่และทำให้ทั้งโลกรวมทั้งวัตถุธาตุทั้งห้าบริสุทธิ์ มีงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ท่านทำสิ่งนี้มาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน แม้ว่าลูกจะรู้สิ่งนี้ ลูกก็ยังลืม ด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: มายามีพลังมาก อาณาจักรของเธอดำเนินต่อเนื่องมาเป็นเวลาครั้งวงจร มายาทำให้ลูกพ่ายแพ้ แล้วพอก็ทำให้ลูกลุกขึ้นยืนได้อีกครั้ง หลายคนเขียนถึงบาบา: บาบาลูกตกลงไปแล้ว บาบาคือ: อัจชะอย่าตกลงไปอีก! อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ยังคงตกลงไปอยู่เรื่อยๆ เมื่อพวกเขาตก พวกเขาก็หยุดปีนขึ้นมามากขึ้น พวกเขาเจ็บปวดอย่างสาหัส ทุกคนเจ็บปวด ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน โยคะรวมอยู่ในการศึกษา “ผู้หนึ่งผู้นี้กำลังสอนสิ่งนี้แก่นั่น” เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าพ่อกำลังสอนลูก ลูกกลับมาสดชื่นอย่างมากที่นี่ มีเพลงร้องว่า: ให้พิจารณาว่าผู้ที่ประณามลูกเป็นเพื่อนของลูก พระเจ้าพูด: ผู้คนมากมายประณามพ่อ! พ่อมาและกลายเป็นเพื่อนกับพวกเขา พวกเขาประณามพ่ออย่างมากมาย แต่พอก็ยังพิจารณาว่าพวกเขาทุกคนเป็นลูกของพ่อ พ่อมีความรักมากมายต่อพวกเขา ไม่ใช่สิ่งดีที่จะประณามใคร ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากในเวลานี้ ลูกมีสภาพต่างๆ เพราะทุกคนยังคงเพียรพยายามต่อไป เมื่อมีการทำความผิด จงเพียรพยายามที่จะเป็นอิสระจากความผิดนั้น มายาทำให้ทุกคนทำความผิด นี่คือการแข่งขันชกมวย บางครั้งลูกก็ได้รับบาดเจ็บในลักษณะที่ลูกลืมลง พ่อเฝ้าแต่เตือนลูก: ลูกๆ เมื่อลูกพ่ายแพ้ในลักษณะนี้แล้ว ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมาก็จะถูกกลบฝังออกไป ลูกตกลงมาจากชั้นห้า พวกเขาพูดว่า: บาบา ลูกจะไม่ทำความผิดเช่นนั้นอีก โปรดยกโทษให้ลูกด้วย! บาบาวะยกโทษให้ลูกได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: จงเพียรพยายาม! บาบารู้ว่ามายามีพลังมาก เธอทำให้หลายคนพ่ายแพ้ เป็นหน้าที่ของครูที่จะสอนลูกเกี่ยวกับความผิดพลาด และทำให้ลูกเป็นอิสระจากความผิดพลาด ไม่ใช่ว่าเมื่อมีใครบางคนทำผิดครั้งหนึ่งแล้วเขาจะยังคงทำผิดเช่นนั้นตลอดเวลา: ไม่เลย คุณธรรมเป็นที่จดจำ ความผิดจะไม่เป็นที่จดจำ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือหมอยาสมุนไพรที่คงอยู่ตลอดไป ท่านจะให้ยาแก่ลูก ทำไมลูกๆ จึงถือกฎไว้ในมือของตนเอง? ผู้ที่มีร่องรอยของความโกรธในอยู่ในตนเองจะเฝ้าแต่ประณามผู้อื่น เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะเปลี่ยนแปลงทุกคน พวกเขาไม่ใช่ผู้ที่กำลังจะไปเปลี่ยนแปลงผู้อื่น บางคนมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธอยู่ในพวกเขา เมื่อพวกเขาประณามผู้อื่นก็เหมือนกับการถือกฎไว้ในมือของพวกเขาเอง พวกเขาจะไม่เปลี่ยนแปลงโดยการทำเช่นนั้น ในความเป็นจริงจะมีความขัดแย้งและพวกเขาจะกลายเป็นเหมือนเกลือกกับน้ำ พ่อกำลังนั่งที่นี่เพื่อลูกทุกคน เป็นความผิดอย่างมากที่จะถือกฎไว้ในมือของลูกเองและประณามผู้อื่น ทุกคนมีความอ่อนแออย่างใดอย่างหนึ่ง ยังไม่มีลูกคนไหนกลับมาสมบูรณ์พร้อม บางคนมีข้อบกพร่องบางอย่าง บางคนก็มีข้อบกพร่องอย่างอื่น พ่อมีสัญญาที่จะขจัดสิ่งเหล่านั้น นี่ไม่ใช่หน้าที่ของลูก เมื่อพ่อได้ยินข้อบกพร่องของลูก ท่านอธิบายด้วยความรักอย่างมากเพื่อที่จะขจัดสิ่งเหล่านั้นออกไป ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม ทุกคนได้รับการเปลี่ยนแปลงบนพื้นฐานของศรัทธา ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้าย เวลานั้นลูกทั้งหมดคือผู้เพียรพยายาม บาบาคงอยู่อย่างไม่สั่นคลอนเสมอ ท่านเฝ้าแต่สอนลูกๆ ด้วยความรักอย่างมาก เป็นหน้าที่ของพ่อที่ต้องสอนลูกๆ และไม่ว่าลูกจะทำตามหรือไม่ นั่นก็เป็นโชคของลูก! มิฉะนั้นสถานภาพของลูกจะลดลงอย่างมาก! ด้วยการไม่ทำตามศรัทธาและการทำเช่นนั้นสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย และเป็นเพราะลูกทำความผิดนั้น สำนักของลูกจึงกีดกันลูก ลูกจะต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก หากใครมีข้อบกพร่อง ลูกควรบอกพ่อ การบอกคนอื่นๆอีกมากมายคือสำนักที่เป็นร่าง บุคคลเช่นนี้ไม่ได้จดจำพ่อ ลูกต้องไม่มีสิ่งใดเจือปน ถ้าลูกเพียงแต่บอกผู้เดียว ดวงวิญญาณ

นั้นก็สามารเปลี่ยนแปลงได้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงทุกคน ที่เหลือทั้งหมดนั้นจะไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง
อย่างไรก็ตามมาเป็นเช่นนั้นที่เธอทำให้ลูกหัวหมุน พ่อหันใบหน้าของลูกไปในทิศทางเดียวและมายากี่หันใบหน้าของ
ลูกไปในทิศทางของเธอ พ่อมาเพื่อเปลี่ยนแปลงลูกและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ เป็นสิ่งที่ผิด
กฎหมายที่จะประณามใครบางคนในทุกประตุ (กับทุกคน) ลูกเพียงแต่ต้องจดจำชีพบบา ท่านให้การตัดสินใจ พ่อผู้เดียว
เท่านั้นที่ให้ผลของการกระทำ แม้ว่าสิ่งนี้จะกำหนดไว้แล้วในละคร แต่ก็มีชื่อของใครบางคนที่ถูกกล่าวถึง พ่อเฝ้าแต่
อธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ ลูกมีโชคมาก! มีแขกมากมาย ผู้ที่รับแขกมากมายก็มีความสุขมาก ลูกคือลูกและลูกก็เป็นแขก
ด้วยเช่นกัน ครุมีแต่ความใสใจนี้เท่านั้นในสติปัญญาของท่าน พ่อต้องทำให้ลูกๆ เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมเช่นเดียวกับตัว
ท่านเอง ตามแผนของละคร พ่อมีสัญญาว่า ลูกต้องไม่มีวันขาดมุรลี มุรลีได้รับการจดจำ หากลูกขาดมุรลีก็เหมือนกับการ
ขาดเรียนที่โรงเรียน นี่คือการเรียนของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องไม่ขาดสิ่งนี้แม้แต่วันเดียว พ่อมาและสอนลูก ไม่มีใคร
ในโลกเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครแม้กระทั่งเข้าใจว่าสวรรค์ก่อตั้งขึ้นมาได้อย่างไร ลูกเข้าใจทุกสิ่ง การศึกษานี้ทำให้ลูกสามารถ
หารายได้อย่างมากมาย ลูกได้รับผลของการศึกษานี้เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ทุกสิ่งของการทำลายล้างเชื่อมโยงกับการ
ศึกษาของลูก ทันทีที่ลูกเรียนจบการศึกษา สงครามก็จะเริ่มขึ้น หลังจากการศึกษาและการจดจำระลึกถึงพ่อแล้ว ลูกจะ
สอบและได้รับคะแนนเต็ม จากนั้นสงครามก็จะเริ่มขึ้น เมื่อการศึกษาของลูกสิ้นสุดลง สงครามจะเริ่มขึ้น นี่คือการรู้ใหม่
อย่างสมบูรณ์เพื่อโลกใหม่และด้วยเหตุนี้เองผู้ที่นำสงสารและหมดหนทางจึงสับสน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ประณามใครเมื่อลูกเห็นข้อบกพร่องของพวกเขา อย่าได้พูดถึงข้อบกพร่องของใครในทุกที่ อย่าได้ปล่อยให้
ความอ่อนหวานของลูกออกไปจากตัวลูก อย่าได้โกรธหรือต่อต้านใคร

2. พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงทุกคน ดังนั้นจงบอกทุกสิ่งกับพ่อผู้เดียวและอย่าได้มีสิ่งใดเจือปน อย่าได้ขาดมุรลี

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเอง(ธรรมชาติ)ที่ทำให้การออฟเพอร์จิตสำนึกของ "ฉัน" ของสำนึกที่เป็นร่างเข้าไป
ในไฟบุชาญ

เมื่อไม่มีจิตสำนึกของ “ฉัน” ในความคิดหรือความฝัน เมื่อลูกมีสำนึกถึงรูปที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
อันเป็นนิรันดร์ของลูก เมื่อบทสวด “ บาบาบบา ” ที่ไร้เสียงยังคงปรากฏออกมาอยู่เรื่อยๆ แล้วลูกจะได้รับ
การกล่าวว่าเป็นตัวของดาหน้า, บราห์มินที่แท้จริง เมื่อลูกบราห์มินสังเวจิตสำนึกของ “ฉัน” นั่นคือ
ธรรมชาติเก่าและชั้นสสารเก่าของลูกในโลกนี้ในไฟบุชาญที่ยิ่งใหญ่แล้วโลกเก่านี้จะถูกสังเวจิต ดังนั้น
เช่นที่ลูกเป็นเครื่องมือในการสร้างไฟบุชาญนี้ ในทำนองเดียวกันเวลานี้ให้ทำการออฟเพอร์ครั้งสุดท้าย
และกลายเป็นเครื่องมือสำหรับความสมบูรณ์พร้อม

คติพจน์: เพื่อที่จะได้ใบประกาศนียบัตรของความพอใจจากตนเอง จากงานรับใช้ และจากทุกคน จะต้องกลายเป็น
ตัวแห่งความสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***